

Zvezek 5.

V TRSTU, 27. februarija 1898.

Letnik II.

Quodlibet.

1.

Le v noč, le v gozd, le ven iz mesta!
Hudobne tamkaj ni roke;
Ta svet razbojniška je jama,
Razbojniki so v njej ljudje.

Uzore, upe kot najdražji
Zaklad sem hranił v dnu srca,
Iztrgala mi vse iz njega
Razbojniška drhal je ta.

Zakaj mi veter plaš odnašaš,
Zakaj me skubiš za lase?
Če tudi ti si tak razbojnik,
Iz prisij prazno ná srce!

Kazimir pl. Radič.**Vetrič.**

O ti vетrič nagajivi,
Vroča lica mi hlađiš,
In z lasmi se pojgravaš,
Ljubkó na uho vršiš:

„Dobro vem, zakaj ti dekle
Danes ličeca gore,
Vem, kdo preje ustna utapljal
V tvojih laskov je morjé,

V gozdní polumrak zavel sem
Tiho in nevedoma,
Kaj jaz morem, če v objemu
Sem zalotil vaju dva —“

Aj, le tiho, vетrič, tiho —
Dražiti le ti me znaš,
Pusti ličeca mi vroča —
Glej, da tajne ne izdaš!

Kristina.